

Za razgovor o astronomiji zelo zanimiv človek, poln filozofskih razmišljanj in umetniških nagnjenj, prefinjenega okusa do tehničnih predmetov, predvsem do fotografskih aparatov in dobrih daljnogledov, velik oboževalec metod in dosežkov astronomije. Prostor okoli sebe, Zemljo in Vesolje, je zaznaval z ostrimi geometrijsko-arhitektskimi očmi. Predaval je opisno geometrijo na številnih fakultetah UL in srednjih šolah v Ljubljani.

Arhitekt Ivan Jurečič (1924–2006)

Rodil se je v Sv. Križu (Podbočje) pri Kostanjevici na Dolenjskem. V osnovno šolo je hodil v rojstni vasi in Šmarju-Sap. V Ljubljani je na realki maturiral leta 1942. V času nemške okupacije je bil do konca vojne na prisilnem delu, po osvoboditvi pa je vstopil v narodno obrambo in odslužil redni vojaški rok. Za inženirja arhitekture je diplomiral leta 1957 na Tehniški fakulteti v Ljubljani. Po diplomi je bil najprej projektant, potem je leta 1960 postal asistent za opisno geometrijo na Oddelku za matematiko in fiziko FNT UL, leta 1963 asistent na FAGG UL in tu pozneje redni univerzitetni predavatelj za predmet Opisna geometrija. Upokojil se je leta 1990. Umrl je v Ljubljani.

Ivan Jurečič (1924–2006). Vir: Spika, 2015, št. 3, str. 139.

Opisno geometrijo je z velikim žarom predaval dolga leta na številnih oddelkih različnih fakultet, od tehniških do biotehniške fakultete UL. Bil je matematično natančen, odličen metodik in didaktik. Napisal je skripta *Akustika zgradb*, prevod in

priredba iz italijanščine, Ljubljana 1952 in knjigo *Spomenik borbeni Ljubljani*, specialna grafika v perspektivi – Dopolnilo k delu prof. Ivana Vurnika in Majde Šušteršič – Pavčič, Ljubljana 1954.

Zanimal se je za številna področja, od tehnike, filozofije in znanosti do umetnosti in literature. Praktično pa se je ukvarjal s fotografijo, astronomijo in mikrobiologijo. Zasedoval je razvoj inštrumentalne optike. Pogosto je v trgovinah s fotografskim materialom pregledoval in ocenjeval kakovost fotoaparatorov in daljnogledov. Bil je član Astronomske sekcije Prirodoslovnega društva Slovenije, v letih 1973/75 celo v njenem odboru, in član Astronomskega društva Javornik od ustanovitve leta 1979 dalje.

Kot član Oddelka za matematiko pri Inštitutu za matematiko, fiziko in mehaniko se je leta 1961 kot zunanji član ekipe astronomov ljubljanske univerze udeležil opazovanja Sončevega mrka na Hvaru. Fotografsko opazovanje popolnega Sončevega mrka leta 1961 je njegovo edino, a dovolj opaženo astronomsko delo, ki ga je opravil in zapustil. Sicer pa je s svojim odličnim dvogledom občasno amatersko opazoval zvezde, Luno in planete. Astronomija ga je zanimala iz več vidikov, tako opazovalnega in teoretičnega kot tudi filozofskega. Bil je resnični in nepozabni prijatelj astronomije. Kakor Branku Kocbeku je bil tudi njemu - odličen daljnogled zakon. O optiki takega daljnogleda se je znal pogovarjati in zraven še filozofirati ure in ure.

Kranj, 6. 3. 2016

Marijan Prosen